Td 021_25

Αστόχ’σ’ ο γιος μου ν’ αρραβωνιάσ’
δόλια μάνα του τον θύμησι
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Αχ, γιε μου γιε μου Τσαλντάρ’ γιε μου
αχ, πότε γιε μου θ’ αρραβωνιάσ’ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Αχ, είπα μάνη μ’ να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ’ που μι ρώτησις
κι τώρα μάνη που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ’ θα σε το πω.
Έχου Ζωή μάνη μ’ που μι γιλάει
έχου Ζωή μάνη μ’ που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ’
να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ’
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ’ δεν κάμ’.
Τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ’
τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ’.
Να πεις στην μάνα σ’ Τσαλντάρη μ’
το Σάββατου το βράδ’ άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ’ στο βουνό
να βγει μάνα σ’ Τσαλντάρη μ’ στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει Τσαλντάρη η μάνα σ’ στη γη
απ’ όλα Τσαλντάρη μ’ θα τα μαζέψ’.
Αχ, τότε πήρ’ η μάνα τ’ να διαείρ’
πήρ’ η μάνα τ’ δίπλα τα βουνά
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να ’ποχωρίσ’ τ’ αντρόγυνο.
Ήβρ’ η μάνα τ’ κατσιβέλις
ήβρ’ η μάνα τ’ κατσιβέλις
ήβρε τ’ Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ’ς Γιάννου χωριζουβότανο
δεν έχ’ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν’ απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν’ έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα
ν απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να ’χει Γιάννω θα το πάρω.

Αστόχ’σ’ ο γιος μου ν’ αρραβωνιάσ’
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Γιε μου Τσαλντάρ’ γιε μου
πότε γιε μου θ’ αρραβωνιάσ’ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Είπα μάνη μ’ να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ’ που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ’ θα σε το πω.
Έχου Ζωή μάνη μ’ που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ’
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ’ δεν κάμ’.
Τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ’.
Να πεις στην μάνα σ’ Τσαλντάρη μ’
το Σάββατου το βράδ’ άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ’ Τσαλντάρη μ’ στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει Τσαλντάρη η μάνα σ’ στη γη
απ’ όλα Τσαλντάρη μ’ θα τα μαζέψ’.
Τότε πήρ’ η μάνα τ’ να διαείρ’
πήρ’ η μάνα τ’ δίπλα τα βουνά
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να ’ποχωρίσ’ τ’ αντρόγυνο.
Ήβρ’ η μάνα τ’ κατσιβέλις
ήβρε τ’ Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ’ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν’ απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν’ έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να ’χει Γιάννω θα το πάρω.